

Hvad er der nu i vejen med nærdemokrati

✉ Af Kim Kielsen,
naalakkersuisoq for miljø og natur,

Lad det være sagt én gang for alle. Det er vores pligt at sikre, at der i samarbejde med den videnskabelige rådgivning, interesseorganisationer, erhvervet og fritidsfangerne sker en bæredygtig udnyttelse og beskyttelse af vores natur og levende ressourcer. Naturen er vores hjem, vores arbejdsplads, vores fritidsbeskæftigelse, vores indtægtskilde og vores spisekammer – og den er stor.

Min holdning er nu klar. Af politisk natur er jeg pragmatiker. Min tilgang til forvaltningen af naturen baseres på videnskabelig rådgivning, brugerviden og resultaterne af det internationale samarbejde, som vi er en del af. I den forbindelse er det værd at bemærke, at der som bekendt er konstateret tilbagegang i bestandene af polarlomviev både i og udenfor Grønland, og at forskning tyder på at udover jagttrykket så spiller de klimatiske og økologiske faktorer også ind i forhold til tilbagegangen for arten. Men uanset de forskellige årsager, bør vi være klar til at drøfte hvordan vi i Grønland kan bidrage til at vende den negative udvikling. Både indadtil i Grønland; men også med vore samarbejdspartnere i de andre arktiske lande.

Det politiske grundlag og udgangspunktet for naturbeskyttelsen i Grønland er vores naturbeskyttelseslov. Den angiver meget klart, at udnyttelsen af vores natur skal ske på et økologisk bæredygtigt grundlag, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og planteliv. Målsætningen er, at vi ved at sikre en bæredygtig udnyttelse af naturen kan sikre, at også kommende generationer kan nyde godt af naturens goder. Dette skylder vi

både vi os selv og vores efterkommere.

For at sikre, at forvaltningen er baseret på den bredest mulige viden, inddrages brugerviden i størst muligt omfang i den biologiske rådgivning, ligesom brugerorganisationer er repræsenteret i både Fiskeri- og Fangstrådene, der rådgiver Naalakkersuisut i forbindelse med udnyttelsen af vores levende ressourcer, og i Grønlands Naturinstituts bestyrelse. Herudover bliver en række videnskabelige undersøgelser gennemført i samarbejde mellem biologer, fangere og fiskere. Forskerne gør aktivt brug af brugerviden i deres arbejde og i deres rådgivning om en bæredygtig udnyttelse af vores levende ressourcer.

Ud over at sikre et solidt vidensgrundlag og biologisk rådgivning om vores forvaltning af naturen, har vi igennem de seneste årtier også lagt mange kræfter i det internationale naturbeskyttelsessamarbejde, bl.a. i Arktisk Råd. Mange af vores levende ressourcer her i Grønland, f.eks. fugle og havpattedyr, kommer fra bestande som vi deler med vores naboer i Arktis. Derfor er det kun naturligt, at vi også samarbejder om forvaltningen af ressourcerne.

På samme måde er det uomgængeligt, at vores deltagelse i det internationale videnskabelige samarbejde understøtter og udbygger vores viden og grundlaget for rådgivningen om vores brug af de levende ressourcer. Naturinstituttet er i dag repræsenteret i en lang række internationale fora, og Naturinstituttet har udviklet sig til et væsentligt center for forskning og viden om den arktiske natur og en bæredygtig resourceudnyttelse.

Heldigvis ser vi hos de fleste arter, at forvaltningstiltagene virker. Vi medvirker aktivt til at skabe den udvikling i bestandene af fisk, dyr, fugle osv., vi har sat os for.

Forvaltningen af havpattedyr er et godt eksempel på den moderne internationale

tilgang til naturforvaltningen, som vi har i Grønland. Vi gør aktivt brug af den internationale videnskabelige rådgivning - vi medvirker endda til at forbedre videnskabsfolkernes viden om havpattedyrene. Og i praksis arbejder forvaltningen tæt sammen med både internationale institutioner og med brugerne af naturen herhjemme. Resultatet er mærkbart – vi ser voksende bestande af en række af vores hvaler og sæler. Den spættede sæl er dog stadig truet og derfor fredet mod fangst.

I forhold til fuglene iværksatte vi allerede tilbage i 2001 tiltag for at vende udviklingen hos nogle af de fuglearter, som var i tilbagegang (herunder edderfugle og polarlomvie). For edderfuglebestanden virkede vores tiltag, bestanden er vokset mærkbart, mens det er endnu ikke er lykkedes os at vende udviklingen i lomviebestanden. Et forhold, jeg som bekendt er villig til at drøfte.

Men alt i alt synes jeg faktisk, at vi kan være stolte af vores måde at forvalte de levende ressourcer på. Både fordi vi kan vise mange fremskridt i vores natur- og ressourceforvaltning. Men også fordi vi har taget ansvaret til os – Grønlands natur og Grønlands levende ressourcer forvaltes bedst i Grønland.

Det er ganske enkelt forkert, når folk som burde vide bedre går i medierne med et synspunkt op om, at vi ikke kan finde ud af at forvalte vores levende ressourcer. At det ville være meget bedre, hvis andre, langt væk, bestemte over vores brug af naturens ressourcer. Det er en meget gammeldags tankegang, som jeg på ingen måde kan gå

ind for.

For det første er høsten af naturens gaver både kultur og levevej for os. Hvis vi vil sikre en langsigtet bæredygtighed, må det nødvendigvis ske i et tæt samarbejde med de folk, det berører.

For det andet ved vi fra tidligere, at fjernstyring i forvaltningen af vores levende ressourcer langtfra giver bedre resultater. Mange har en tendens til at glemme, at der har været store og små udsving i vores levende ressourcer – både før og efter vi tog dette ansvar på os i Grønland. Nogle gange fordi det er naturens gang – andre gange fordi man ikke har forvaltet ressourcerne ansvarligt.

Tænk f.eks. på, at vi stadig, den dag i dag, må holde igen i vores fangst af små og store hvaler, så hvalbestandene kan komme sig efter årtiers europæisk overudnyttelse, i hele Nordatlanten såvel som i vores farvande.

Selvbestemmelse er ikke en modsætning til ansvarlighed, som nogen mener. Det er en forudsætning for ansvarlighed! Det er for mig helt grundlæggende, at naturens ressourcer fortsat skal forvaltes af os selv, i et tæt samarbejde med befolkningen og erhvervet. For nogle arter er situationen ikke som vi ønsker, mens det for andre arter går rigtig godt. Jeg er ikke i tvivl om, at vi er på rette vej: Moderne natur- og ressourceforvaltning bygger på videnskabelig rådgivning, brugerviden og samarbejde. Det kaldes nærdemokrati.

TAMANUT SULIARINNITTUSSARSIIUSSINERIT OFFENTLIGE LICITATIONER

TASIILAQ

Tasiilami erngup aqquataanik pingaarnermik taarsersuineq
Udskiftning af hovedvandleddning i Tasiilaq

NUUK

Isertitsivimmut nutaamut erngup aqquataa
pingaarneq, IMMIKKOORTOQ 2

Hovedvandleddning mod ny anstalt,
ETAPE 2"

www.nukissiorfiit.gl
Tlf. 34 95 00

 NUKISSIORFIIT

Alle som kender mig ved, at jeg elsker at færdes i naturen, og jagt er en helt naturlig del af mit liv. At sidde på kontoret den ene dag, og tage på sæljagt den næste dag, er ikke to uforenelige størrelser. Gør det mig eksotisk eller gør det mig til en naturromantiker? Nej. Gør det mig speciel? Nej, det gør mig helt almindelig. Herhjemme. Naturen er til for at blive brugt – fornuftligt.

Det er vores pligt at sikre, at udnyttelsen af vores levende ressourcer sker på et bæredygtigt grundlag. For at sikre dette har vi i vores forvaltning af naturen opbygget et system med biologisk rådgivning og skabt en dialog med interesseorganisationerne samt erhvervet. Gør det os ansvarlige? Nej, det gør os til et demokratisk samfund, hvor både brugere og beslutningstagere er med til at tage ansvaret for, hvordan vi bruger vores natur, sådan udtaler Naalakkersuisoq for Miljø og Natur, Kim Kielsen sig om kritikken af grønlandsk selvbestemmelse over de levende ressourcer.